

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ

“ Τώρα είναι η ώρα να αφουγκραστούμε τα μηνύματα και να προωθήσουμε τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις των θεσμών και των οργάνων της ΕΕ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Στην Αντιγόνη Σολομωνίδου Δρυσιώτου antigoni.drousitou@phileleftheros.com

Κατέχει για δυο χρόνια το χαρτοφυλάκιο του επιτρόπου Ανθρωπιστικής Βοήθειας και Διαχείρισης Κρίσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι και ο μεγαλύτερος χορηγός ανθρωπιστικής βοήθειας στον κόσμο. Δυο χρόνια πυκνά σε γνώση και συγκλονιστικά σε εμπειρίες, όπως τα χαρακτηρίζει ο Χρήστος Στυλιανίδης, σημειώνοντας ότι άλλο να παρακολουθείς τις ανθρωπιστικές κρίσεις μέσα από τις εικόνες της τηλεόρασης ή διαβάζοντας τις αναλύσεις στην ασφάλεια του γραφείου σου ή σε συνεδριάσεις σε κτήρια διεθνών οργανισμών και εντελώς διαφορετικό να ζεις αυτές τις τραγωδίες από

Οι ανθρωπιστικές κρίσεις δεν έχουν ανθρωπιστικές λύσεις. Οι λύσεις που απαιτούνται είναι πολιτικές.

πρώτο χέρι. Επί του εδάφους. Να βρίσκεις αντιμετώπιση με την απόγνωση, την αγωνία και την ελπίδα των ανθρώπων που κτυπήθηκαν από μια κρίση. Να πρέπει να εκτιμήσεις ο ίδιος την κατάσταση και να βρεις λύσεις. Αποκαλύπτει ότι η μεγαλύτερη ικανοποίηση για τον ίδιο είναι όταν βλέπει ένα χαμόγελο αναγνώρισης της βοήθειας που προσφέρει ο Ευρωπαίος πολίτης. Παραδέχεται πως για όλους που πιστεύουν βαθιά στο όραμα της ευρωπαϊκής ιδέας η σημερινή κατάσταση της Ένωσης δεν τους ικανοποιεί, μια που αντιμετωπίζει τη μεγαλύτερη κρίση από την ίδρυσή της. Στόχος όλων, τονίζει, είναι η ανοικοδόμηση του ευρωπαϊκού οράματος.

Έκλεισαν δυο χρόνια από την ανάληψη των καθηκόντων της Επιτροπής Γιούνκερ τα οποία σηματοδότησαν, πέραν της οικονομικής κρίσης, η προσφυγική κρίση και το Βρεξίτ. Ποια δική σας αποτίμηση;

Είναι γεγονός ότι το Νοέμβριο του 2014 η Επιτροπή Γιούνκερ ανέλαβε σε μια δύσκολη συγκυρία για την Ευρώπη. Η οικονομική κρίση απορρόφησε τις ευρωπαϊκές κοινωνίες, ενίσχυσε την ανασφάλεια του Ευρωπαίου πολίτη, αύξησε τις ανισότητες, αμφισβήτησε το ευρωπαϊκό μοντέλο ανάπτυξης. Και, ταυτόχρονα, ενισχύθηκαν οι δυνάμεις του λαϊκισμού, της ξενοφοβίας και της άρνησης της ευρωπαϊκής ιδέας. Και μετά ήρθε η προσφυγική κρίση η οποία, πρέπει να το παραδεχτούμε, βρήκε την Ευρώπη και τη διεθνή κοινότητα απροετοίμαστες λόγω της πρωτόγνωρης έντασης που είχε.

Βρεθήκατε από την πρώτη μέρα μπροστά σε ένα όγκο θεμάτων και προβλημάτων...

Ναι, θα το χαρακτηρίζα σαν ένα μονόδρομο ανήφορο τον οποίο δεν είχαμε άλλη επιλογή από το να τον ανεβούμε. Σηκώσαμε τα μανίκια, βάλουμε τους στόχους και ξεκινήσαμε τη δύσκολη πορεία. Κανένας μας δεν είχε αυταπάτες ότι αυτή η πορεία θα ήταν εύκολη. Εδώ και δυο χρόνια, λοιπόν, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εργάζεται νυχθημερόν για να διαχειριστεί προβλήματα, να βρει λύσεις, να αναπτύξει πρωτοβουλίες, να απαντήσει στις ανησυχίες και στις ανάγκες του ευρωπαίου πολίτη. Στόχος όλων μας η ανοικοδόμηση του ευρωπαϊκού οράματος και η υπερίσχιση της ευρωπαϊκής ιδέας διότι αυτό το όραμα, αυτό το οικοδόμημα, είναι που έφερε στην ήπειρό μας ειρήνη και ευημερία τα τελευταία 60 χρόνια. Από το 2014 έγιναν σίγουρα πολλά. Ωστόσο, έχουμε ακόμα πολύ περισσότερο να κάνουμε. Έχουμε μεγάλο και τραχύ δρόμο να διανύσουμε.

Υπάρχει μεγάλη απαισιοδοξία για την πορεία της ΕΕ, η κατάσταση της Ένωσης κατά γενική ομολογία είναι απογοητευτική. Πού πάει, τελικά, η Ευρώπη; Πού οδεύει το ευρωπαϊκό οικο-

Η μεγαλύτερη ικανοποίηση είναι ένα χαμόγελο

ΤΕΡΑΣΤΙΑ Η ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Είναι μια δύσκολη εποχή για το δικό σας χαρτοφυλάκιο, στη βάση ποικων κρητρίων δίδεται αυτή η βοήθεια;

Θα αναφέρω μόνο δυο αριθμούς για να αντιληφθείτε το μέγεθος της πρόκλησης που αντιμετωπίζουμε ως ανθρωπιστική κοινότητα. Αυτή τη στιγμή 250 εκατομμύρια άνθρωποι έχουν επηρεαστεί από ανθρωπιστικές κρίσεις σε όλο τον κόσμο. 65 εκατομμύρια άνθρωποι έχουν υποχρεωθεί να εγκαταλείψουν τα σπίτια και τις περιουσίες τους. Αριθμός πρωτοφανής που είναι και ο μεγαλύτερος από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Καταλαβαίνετε ότι μέσα σ' αυτή τη σκληρή πραγματικότητα το έργο μας γίνεται ακόμα πιο δύσκολο. Διότι οι κρίσεις είναι πολλές και οι πηγές χρηματοδότησης περιορισμένες. Η ανθρωπιστική βοήθεια είναι βασική προτεραιότητα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Ως Ευρωπαίος δηλώνω περήφανος που η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη-μέλη της, παρά τις δυσκολίες λόγω της οικονομικής κρίσης, παραμένει ο μεγαλύτερος χορηγός ανθρωπιστικής

βοήθειας παγκοσμίως. Η βοήθεια αυτή διατίθεται σε όσους τη χρειάζονται μέσω των ανθρωπιστικών εταίρων μας και αυστηρά στη βάση των αναγκών. Ανεξάρτητα από την εθνική καταγωγή, τη θρησκεία ή την ταυτότητά τους.

Είναι η λύση στα προβλήματα;

Θέλω να είμαι ξεκάθαρος: η ανθρωπιστική βοήθεια δεν είναι λύση στα προβλήματα. Είναι αναγκαία για να σώσει ζωές και να απαλύνει τον πόνο, αλλά οι ανθρωπιστικές κρίσεις δεν έχουν ανθρωπιστικές λύσεις. Οι λύσεις που χρειάζονται είναι πολιτικές.

Αυτό καταλαβαίνω αφορά και στην προσφυγική κρίση.

Πολύ σωστά. Το έχω πει επανειλημμένα ότι η προσφυγική κρίση δεν είναι μόνο ευρωπαϊκή. Είναι παγκόσμια. Και ως εκ τούτου χρειάζεται διεθνή αντιμετώπιση. Μας αφορά όλους συνολικά και όχι μεμονωμένα. Η ανθρωπιστική βοήθεια είναι μόνο ένα μέρος της συνολικής ευρωπαϊκής στρατηγικής αντιμετώπισης της προσφυγικής κρίσης τόσο εκτός όσο και εντός Ευρώπης.

Δόμημα που τον ερχόμενο Μάρτιο θα γιορτάσει τα 60χρονα του;

Σας το λέω με κάθε ειλικρίνεια: για όλους εμάς που πιστεύουμε βαθιά στο όραμα της ευρωπαϊκής ιδέας η σημερινή κατάσταση της Ένωσης δεν μας ικανοποιεί. Η Ένωση αντιμετωπίζει υπαρκτή κρίση. Τη μεγαλύτερη κρίση από την ίδρυσή της. Αυτή την αγωνία για το μέλλον της Ένωσης κατέθεσε επανειλημμένα και ο πρόεδρος Γιούνκερ. Αλίμονο, όμως, αν επιτρέψουμε να οδηγηθεί η Ένωση στη διάλυση. Αλίμονο αν αφήσουμε τις δυνάμεις του λαϊκισμού, του εθνικισμού, της ξενοφοβίας και της άρνησης της ευρωπαϊκής ιδέας να κυριαρχήσουν. Έχουμε υποχρέωση, ηθική και ιστορική, να προστατεύσουμε το ευρωπαϊκό οικοδόμημα και τις αρχές πάνω στο οποίο είναι κτισμένο, όπως είναι η αλληλεγγύη και η αποδοχή. Να μην ενδώσουμε στην περιφρόνηση και την απογοήτευση.

Κάποιοι ισχυρίζονται ότι το ευρωπαϊκό «πρότζεκτ» έχει ήδη αποτύχει.

Αυτό ο ισχυρισμός είναι ιστορικά εντελώς εσφαλμένος. Δεν υπάρχει τίποτα σε αυτό τον κόσμο που έχει πετύχει περισσότερο από το ευρωπαϊκό «πρότζεκτ». Η μακροίωνα και επεισοδιακή ιστορία της Ευρώπης αποδεικνύει ότι το ευρωπαϊκό «πρότζεκτ» είναι αυτό που διασφάλισε την ειρήνη, την ασφάλεια και την ευημερία του ευρωπαίου πολίτη και, παράλληλα,

εξουδετέρωσε τους εθνικούς ανταγωνισμούς. Η ΕΕ, παρά τα προβλήματα και τις αδυναμίες που αντιμετωπίζει, παραμένει το πιο σταθερό και το πιο ασφαλές πολιτικό και οικονομικό μοντέλο. Το ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο, παρά την αμφισβήτηση, είναι το πιο ελκυστικό. Αυτό είναι το κερτιμένο που πρέπει να προστατεύσουμε. Δεν είναι τυχαίο που χιλιάδες άνθρωποι επιζητούν να έρθουν και να ζήσουν εντός της Ένωσης αφήνοντας κινδύνους και θεατώντας ότι η Ευρώπη τους προσφέρει τη μόνη ελπίδα.

Τι πρέπει να γίνει, λοιπόν, για να διατηρήσουμε το ευρωπαϊκό «πρότζεκτ»;

Τώρα είναι η ώρα να αφουγκραστούμε τα μηνύματα και να προωθήσουμε τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις των θεσμών και των οργάνων της ΕΕ. Να λάβουμε ριζοσπαστικές αποφάσεις και να βρούμε ρεαλιστικές λύσεις. Το μέλλον της Ευρώπης, όμως, είναι υπόθεση μόνο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Είναι συλλογική υπόθεση. Αφορά όλους μας: θεσμούς, κυβερνήσεις και πολίτες.

Η συμβολή των κρατών - μελών είναι καθοριστική;

Βεβαίως, διότι στο τέλος της ημέρας οι μεγάλες αποφάσεις δεν θα ληφθούν από τα θεσμικά όργανα της ΕΕ αλλά από τα κράτη-μέλη. Πιστεύω ακράδαντα ότι η Ευρώπη ως κοινότητα έχει τεράστια αποθέματα ορθολογισμού και πραγματισμού. Πέραν τούτου, τα

τελευταία 60 χρόνια έχουν δημιουργηθεί μεγάλες συγκλίσεις συμφερόντων τα οποία δεν επιτρέπουν το πτωχολόγιο σε όλες τις χώρες και διάσπαση. Το ευρωπαϊκό «πρότζεκτ» έχει παράξει πραγματική και ουσιαστική πρόοδο που ο πολίτης, παρά την απογοήτευση που έχει, δεν παραγνωρίζει. Γι' αυτούς τους λόγους εκτιμώ ότι η Ευρώπη δεν θα διολισθήσει σε μια αυτό-καταστροφική κατρακύλα.

Ο επόμενος χρόνος θα είναι σημαντικός για το μέλλον της Ένωσης. Τι προβλέπει η ατζέντα της Κομισιόν;

Κατ' αρχήν να σας θυμίσω ότι θα έχουμε κρίσιμες εκλογές στη Γαλλία και τη Γερμανία. Δύο χώρες-πυλώνες του ευρωπαϊκού οικοδομήματος. Αν οι ευρωπαϊκές δυνάμεις κυριαρχήσουν τότε το ευρωπαϊκό «πρότζεκτ» θα μπορέσει να κάνει ένα νέο αποφαστικό ξεκίνημα. Την ίδια ώρα, ως Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αναλαμβάνουμε το μερίδιο που μας αναλογεί. Γι' αυτό και έχουμε καταθέσει συγκεκριμένες προτεραιότητες για το 2017. Τη γνωστή «θετική ατζέντα». Είναι μια φιλόδοξη ατζέντα με συγκεκριμένες δράσεις στους τομείς της οικονομίας, της αντιμετώπισης της ανεργίας, ειδικά της ανεργίας των νέων, καθώς και της ενίσχυσης του ρόλου της Ένωσης ως παγκόσμιου παίκτη. Είναι πιστεύω μια ατζέντα που θα βοηθήσει την Ένωση να διαχειριστεί καλύτερα την σημερινή δύσκολη συγκυρία.

Ας πάμε τώρα δυο χρόνια πίσω, όταν αναλά-

Έχουμε όλοι υποχρέωση να στηρίξουμε τον Νίκο Αναστασιάδη

Αυτή τη στιγμή διεξάγονται στην Ελβετία οι κρίσιμότερες διαπραγματεύσεις στην Ιστορία του Κυπριακού. Είστε αισιόδοξος ότι μπορούμε να καταλήξουμε σε συμφωνία; Είναι έτοιμη η ΕΕ να βοηθήσει;

Αυτές τις κρίσιμες ώρες οφείλουμε να είμαστε φειδωλοί σε δηλώσεις. Να έχουμε όλοι εμπιστοσύνη στον Πρόεδρο Αναστασιάδη ο οποίος με αποφασιστικότητα και με διεκδικητικό ρεαλισμό διαπραγματεύεται για το καλύτερο. Υποχρέωση όλων μας είναι να στηρίξουμε πλήρως τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας να επιτύχει μια λύση που, όπως ο ίδιος έχει κωδικοποιήσει, θα είναι χωρίς νικητές και ηττημένους και θα ανοίξει ένα νέο ελπιδοφόρο κεφάλαιο για την Κύπρο, την περιοχή και τις επόμενες γενιές Κυπρίων. Όπως δήλωσε και ο Πρόεδρος Ομάδα πρόσφατα, η λύση του Κυπριακού θα έχει ιστορικό και μακροπρόθεσμο αποτύπωμα. Θα είναι ένα ισχυρό και θετικό μοντέλο για όλους. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρακολουθεί πολύ στενά τις εξελίξεις και να μην έχετε καμία αμφιβολία ότι η στήριξη της Ευρώπης θα είναι δεδομένη και πολυδιάστατη.

Αλίμονο αν αφήσουμε τις δυνάμεις του λαϊκισμού, του εθνικισμού, της ξενοφοβίας και της άρνησης της ευρωπαϊκής ιδέας να κυριαρχήσουν

Βατε επίτροπος Ανθρωπιστικής Βοήθειας και Διαχείρισης Κρίσεων. Ποιες οι σκέψεις σας σήμερα;

Αυτά τα δύο χρόνια ήταν για μένα πυκνά σε γνώσεις και συγκλονιστικά σε εμπειρίες. Βίωσα την σκληρή πραγματικότητα που χαρακτηρίζει, μεταξύ άλλων, τις πολλές και σύνθετες ανθρωπιστικές τραγωδίες σε όλες τις γωνίες του κόσμου. Είναι ένα πράγμα να παρακολουθείς τις ανθρωπιστικές κρίσεις μέσα από τις εικόνες της τηλεόρασης ή διαβάζοντας τις αναλύσεις στην ασφάλεια του γραφείου σου ή σε συνεδριάσεις σε κτήρια διεθνών οργανισμών. Είναι εντελώς διαφορετικό να ζεις αυτές τις τραγωδίες από πρώτο χέρι. Επί του εδάφους. Να βρίσκεις αντιμετώπιση με την απόγνωση, την αγωνία και την ελπίδα των ανθρώπων που κτυπήθηκαν από μια κρίση. Να είσαι σε θέση να εκτιμήσεις ο ίδιος την κατάσταση. Και να πρέπει να βρεις λύσεις για τη στυγνή και αποστελεματική διαχείριση του μεγαλύτερου προϋπολογισμού ανθρωπιστικής βοήθειας. Αντιλαμβάνεσαι αμέσως πόσο κρίσιμο είναι να βλέπεις τη μεγάλη παγκόσμια εικόνα και να μην αναλώνεσαι με τα μικρά και τα δευτερεύοντα. Αντιλαμβάνεσαι επίσης πόσο σημαντική είναι η παρουσία σου δίπλα σ' αυτούς τους ανθρώπους, οι οποίοι ψάχνουν να στηριχθούν από κάπου και να μοιραστούν όσα έχουν υποφέρει ελπίζοντας σε κάτι καλύτερο.

Αποτροπή της τραγωδίας

Εδώ στη γειτονιά μας εξελίσσονται κάποιες από τις μεγαλύτερες ανθρωπιστικές κρίσεις της εποχής μας και αναφέρονται συγκεκριμένα στη Συρία και στο Ιράκ. Τι κάνει η ΕΕ για να αντιμετωπίσει αυτές τις κρίσεις;

Δεν χωράει ο νους το μέγεθος της καταστροφής στη Συρία. Οι εικόνες που βλέπουμε καθημερινά προκαλούν σε όλους μας αγανάκτηση και ένα μεγάλο «γιατί». Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν παραμένει απλώς θεατής της καταστροφής. Από την αρχή της κρίσης είμαστε ο μεγαλύτερος χορηγός βοήθειας. Πέραν τούτου, η Ένωση έχει αναλάβει πρωτοβουλίες και συμμετέχει ενεργά στις προσπάθειες για να βρεθεί η αναγκαία πολιτική λύση που θα φέρει τέλος στην τραγωδία. Αυτό είναι άμεση προτεραιότητα. Μέχρι να φτάσουμε στην πολιτική λύση, όμως, κάνουμε τα πάντα για να αντιμετωπίσουμε τις μεγάλες ανθρωπιστικές ανάγκες. Αυτό που θέλω να τονίσω είναι ότι η παροχή βοήθειας είναι ανεξάρτητη από την όποια εκκευρία. Εκείνο που πρώτα χρειάζεται είναι ασφάλεια πρόσβασης σε όσους έχουν ανάγκη. Για να γίνει αυτό πρέπει τα μέρη να αναλάβουν τις ευθύνες τους και να ανταποκριθούν, έτσι ώστε να μπορούμε οι εργαζόμενοι ανθρωπιστικής βοήθειας να τη διανέμουν όπου υπάρχει ανάγκη. Προς αυτή την κατεύθυνση κινείται η πρωτοβουλία που αναλάβαμε με την

αντιπρόεδρο της Επιτροπής Φεντερίκα Μογκερίνι για να φτάσει ανθρωπιστική βοήθεια στο ανατολικό Χαλέπι όπου η κατάσταση είναι πραγματικά τρομακτική.

Και στο Ιράκ; Η επιχείρηση ανακατάληψης της Μοσούλης είναι σε εξέλιξη.

Δεν θα ήταν υπερβολή να πω ότι το αποτέλεσμα της επιχείρησης απελευθέρωσης της Μοσούλης από το ISIL θα καθορίσει το μέλλον του Ιράκ. Και όχι μόνο αυτό. Θα έχει άμεσες επιπτώσεις στην ευρύτερη περιοχή. Παρακολουθούμε, λοιπόν, πολύ στενά τις εξελίξεις. Προσπακί μέχρι τώρα έχω επισκεφθεί το Ιράκ, και τη Βαγδάτη και το Ερπίλ, τέσσερις φορές. Η τελευταία φορά ήταν τον Ιούλιο. Ειδικά σε ό,τι αφορά στην ανθρωπιστική πλευρά να σας θυμίσω ότι πάνω από 10 εκατομμύρια Ιρακίνοί χρειάζονται σήμερα βοήθεια. Ανάλογα με το πώς θα εξελιχθεί η επιχείρηση στη Μοσούλη, εκτιμάται ότι μεταξύ 12-13 εκατομμύρια άνθρωποι θα χρειαστούν επιπλέον βοήθεια μέχρι το τέλος του χρόνου. Όπως καταλαβαίνετε η ανθρωπιστική κρίση είναι αναπόφευκτη. Το ζήτημα είναι να αποτρέψουμε την ανθρωπιστική τραγωδία. Είμαι, λοιπόν, σε συνεχή επαφή και συντονισμό με κυβερνήσεις, τους επικεφαλής των ανθρωπιστικών υπηρεσιών των Ηνωμένων Εθνών, καθώς και με τους εταίρους μας και προετοιμαζόμαστε πυρετωδώς για να αποτρέψουμε το χειρότερο.

Εκπαίδευση = Πέπλο προστασίας

Είναι, όμως, αυτό αρκετό να διασφαλίσει την ενότητα και την ειρήνη σε μια διαιρεμένη χώρα όπως το Ιράκ;

Αντιμετωπίζοντας την ανθρωπιστική κρίση συνεισφέρουμε στη σταθερότητα της χώρας και στη συμφιλίωση. Μια δύσκολη αλλά αναγκαία διαδικασία. Η επιτυχία της διεθνούς κοινότητας δεν θα κριθεί μόνο κινώντας στρατιωτικά το ISIL. Θα κριθεί και από το εάν ηητηθεί το ISIL και στο ιδεολογικό πεδίο. Δηλαδή να ηητηθεί η ιδεολογία του μίσους, της πολιτισμικής καταστροφής και του διαχωρισμού. Η Μοσούλη είναι μια πολυπολιτισμική πόλη. Μια πόλη στην οποία έχουν συνυπάρξει για δεκαετίες άνθρωποι από διάφορες θρησκείες και δόγματα. Αυτό τον πολυπολιτισμικό χαρακτήρα της πόλης της χώρας πρέπει να διατηρήσουμε. Η διαχείριση του μωσαϊκού της Μοσούλης θα καθορίσει εάν το Ιράκ θα έχει ένα πραγματικά ελπιδοφόρο μέλλον.

Μια από τις προτεραιότητες σας είναι η Εκπαίδευση των παιδιών σε περιοχές κρίσεων. Γιατί είναι η εκπαίδευση τόσο σημαντική;

Με μια δόση χιούμορ πολλοί μου λένε ότι έχω «εμμονή» με την Εκπαίδευση

Πράγματι. Θεωρώ την Εκπαίδευση σε περιοχές κρίσεων εκ των αν ουκ άνευ για την προστασία των παιδιών που είναι και τα πιο ευάλωτα μέλη του πληθυσμού. Διότι η Εκπαίδευση προσφέρει ένα πέπλο προστασίας. Είναι μια ισχυρή άμυνα απέναντι στη ριζοσπαστικοποίηση, τη στρατολόγηση παιδιών σε τρομοκρατικές και εγκληματικές οργανώσεις, των υποχρεωτικών γάμων κ.λπ. Η Εκπαίδευση είναι μια πρώτη ανάγκη όπως είναι το νερό και το φαί.

Θυμάμαι σε μια από τις επισκέψεις μου στον προσφυγικό συνοικισμό Ζαατάρ της Ιορδανίας, φεύγοντας ήρθε κοντά μου μια μητέρα και μου λέει: «Κρίμε επίτροπε, μας έχετε δώσει φαγητό, νερό, στέγη και σας ευχαριστούμε πολύ γι' αυτά. Αλλά τα παιδιά μου χρειάζονται γνώση, χρειάζονται Εκπαίδευση, χρειάζονται μέλλον». Ήταν μια συγκλονιστική έκκληση που δεν μπορούσα να αγνοήσω. Δεσμεύτηκα, λοιπόν, ότι μέσα στη θητεία μου θα τετραπλασιάσω τον προϋπολογισμό για την Εκπαίδευση σε περιοχές κρίσεων. Είμαι εξαιρετικά ικανοποιημένος με αυτό το πετύχημα ήδη εντός του 2016. Και θα συνεχίσω με το ίδιο πάθος προς την ίδια κατεύθυνση.